

Tilf. til bet. o. lovf. vedr. den færøske banksag

Bestemmelsen i stk. 4 indebærer, at regeringen (justitsministeren) og Færøernes landsstyre hver udpeger 3 personer. Disse 6 personer har til opgave at følge undersøgelsens tilrettelæggelse og gennemførelse. Dette skal ske ved møder med undersøgelseskommissionen, der holdes regelmæssigt, samt i øvrigt når de pågældende personer anmoder om det. I forbindelse med disse møder kan de pågældende gøres bekendt med dokumenter, der indgår i sagen. De pågældende har endvidere adgang til at være til stede ved alle afhøringer i retten. Undersøgelseskommissionens formand skal endvidere på eget initiativ med passende mellemrum, der ikke må være længere end 3 måneder, orientere landsstyret og regeringen om undersøgelsens stadi, dvs. om, hvilke undersøgelseskridt der er foretaget, og hvilke der henstår. Landsstyret og regeringen kan desuden anmode om en sådan orientering.

For alle de personer, der deltager i undersøgelsens gennemførelse, gælder det, at de skal være uvildige og uafhængige i forhold til de myndigheder og virksomheder m.v., hvis forhold undersøges, jf. § 1, stk. 5, der er udformet i lyset af retsplejelovens kapitel 5 om inhabilitet.

Særlig for så vidt angår de i stk. 4 nævnte personer, indebærer disse habilitetskrav bl.a., at de pågældende ikke må have været involveret i sagen. De pågældende må heller ikke være eller have været ansat i de myndigheder og virksomheder, der har været impliceret i sagen, eller have anden tilsvarende tilknytning til de nævnte myndigheder m.v. De pågældende personer vil f.eks. kunne være sagkyndige. De personer, der udpeges af landsstyret, vil kunne være medlemmer af Lagtinget. Det forudsættes, at landsstyret og regeringen udpeger henholdsvis landsrevisor og rigsrevisor som to af de personer, der efter stk. 4 skal følge undersøgelsens gennemførelse.

Ad nr. 2

For at fjerne enhver tvivl om, hvilke oplysninger der kan inddrages i undersøgelsen, fastsættes det i bestemmelsen, at alle de oplysninger, der er af betydning for udførelsen af undersøgelseskommissionens opgave, indgår i undersøgelsen.

Tidsangivelsen »fra 1992« i lovforslagets § 2, stk. 1, er således ikke til hinder for, at kom-

missionen f.eks. som led i vurderingen af bankernes økonomiske situation inddrager hensættelsespolitikken i tidligere år.

Kommissionen kan også inddrage materiale m.v., der er udarbejdet efter sammenlægnings af bankerne i det omfang, det er af betydning for kommissionens undersøgelse.

Ad nr. 3-5

Efter disse ændringsforslag træffer kommissionen nærmere bestemmelse om, hvordan undersøgelsen skal tilrettelægges. Kommissionen bestemmer således, i hvilket omfang sagen skal oplyses på skriftligt og på mundtligt grundlag.

Hvis kommissionen finder, at sagen bør oplyses på mundtligt grundlag, indkalder kommissionen de pågældende myndigheder, virksomheder og personer til at afgive forklaring for Københavns Byret.

I nogle tilfælde vil mundtlighed være den mest hensigtsmæssige måde at få sagen oplyst på. Det gælder f.eks., hvis der er tvivl om, hvad der er passeret på et møde. Det gælder også, hvis der foreligger modstridende skriftlige oplysninger i sagen, idet der i så fald kan være behov for, at de personer, som er fremkommet med de pågældende oplysninger, under afhøring i retten redegør nærmere herfor.

Afhøringen i retten foretages af undersøgelseskommissionens medlemmer eller den person, der er udpeget efter § 1, stk. 3, 1. pkt.

Ad nr. 6

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, har myndigheder, virksomheder og personer pligt til at udlevere dokumenter og andet foreliggende materiale til undersøgelseskommissionen, når kommissionen anmoder om det.

Hvis offentligt ansatte undlader at opfylde pligten til at udlevere foreliggende skriftligt materiale til kommissionen, vil der være tale om en tjenesteforsømmelse, der vil kunne medføre disciplinært ansvar og i grove tilfælde strafansvar efter straffelovens § 156 eller § 157.

Disciplinært ansvar og straffelovens §§ 156 og 157 vil ikke kunne anvendes over for private, der undlader at opfylde udleveringspligten.

Over for en privat person eller virksomhed, der - hvis der var tale om en civil retssag - ville være part i sagen, vil manglende udlevering kunne sanktioneres ved, at kommissionen på